LATVIJAS REPUBLIKAS 14. SAEIMAS

JURIDISKĀS KOMISIJAS SĒDES

PROTOKOLS

NR. 141.1.9/3-69-14/26

2026. gada 21. oktobrī

Atklāta sēde, sākas plkst. 10.00, beidzas plkst. 11.22

Komisijas sēde notika Sarkanajā zālē Jēkaba ielā 11

Piedalās:

- *Juridiskās komisijas locekļi:* **Andrejs Judins, Edmunds Teirumnieks, Andrejs Svilāns, Liene Gātere, Inese Kalniņa, Agnese Krasta, Gunārs Kūtris, Linda Liepiņa, Vilis Sruoģis** *(no plkst. 10.09).*

- *Citas personas:*

14. Saeimas deputāte **Jana Simanovska;**
Tieslietu ministrijas Krimināltiesību departamenta jurists **Kristaps Briedis**;
Tieslietu ministrijas Krimināltiesību departamenta direktora vietniece starptautiskajos jautājumos **Judīte Ķireja**;
Tieslietu ministrijas Krimināltiesību departamenta juristes **Ieva Patrīcija Suseja, Margarita Šmitaite**;
Tieslietu ministrijas Krimināltiesību departamenta vecākā juriste **Marija Popova;**
Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Pirmstiesas kriminālprocesa un tiesvedības koordinācijas nodaļas juriste-konsultante **Zinta Meija**;
Ģenerālprokuratūras Darbības kontroles un starptautiskās sadarbības departamenta Prokuratūras funkciju īstenošanas koordinācijas nodaļas jurists-konsultants **Uldis Zemzars**;
KNAB pārstāve **Ilvija Ābele** (attālināti);
Nodrošinājuma valsts aģentūras Administratīvās pārvaldes vadītājs **Raivis Mālijs** (attālināti);
Ekonomikas ministrijas Juridiskā departamenta Valsts aktīvu pārvaldes un atsavināšanas nodaļas vadītājs **Ģirts Mālnieks** (attālināti);
Zemkopības ministrijas Dzīvnieku veselības, audzēšanas, aizsardzības un pārtikas nekaitīguma departamenta direktore **Antra Briņķe**;
Zemkopības ministrijas Dzīvnieku veselības, audzēšanas, aizsardzības un pārtikas nekaitīguma departamenta Dzīvnieku aizsardzības, tirdzniecības un barības nodaļas vadītāja **Agija Mediņa**;
Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizlūkošanas vadības pārvaldes 2.nodaļas galvenā inspektore **Antra Stradiņa** (attālināti);
Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizlūkošanas vadības pārvaldes 2.nodaļas galvenā inspektore **Agita Ozola** (attālināti);
Eksperte Ph. D. **Inese Bāra;**
Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras pārstāvis **Jānis Loze;**
Latvijas Zvērinātu advokātu padomes locekle, zvērināta advokāte **Daiga Siliņa**;
Iekšlietu ministrijas Juridiskā departamenta Normatīvo aktu nodaļas juriste **Inese Sproģe** (attālināti);
Iekšlietu ministrijas Nekustamo īpašumu un nodrošinājuma attīstības nodaļas vadītāja **Agate Sirmā** (attālināti);
Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizlūkošanas vadības pārvaldes 2.nodaļas galvenā inspektore **Antra Stradiņa** (attālināti);
Iekšlietu ministrijas Juridiskā departamenta Starptautisko tiesību nodaļas juriste **Krista**

Meikšāne (attālināti);
Saeimas Juridiskā biroja juridiskā padomniece **Indra Aizupe-Dzintare;**
Saeimas deputātu palīgi: **Hardija Vaivade, Visvaldis Knuts Bērziņš;**
LETA pārstāvis **Oskars Rekšņa** (attālināti);
Saeimas Juridiskās komisijas konsultantes: **Dace Saleniece, Jekaterina Šarigina-Kalvāne, Ieva Sarmule, Inta Karlsone** (attālināti), **Ieva Ķibilde** (attālināti);
Saeimas Juridiskās komisijas administratore **Ieva Anete Joste.**

Sēdi vada: Andrejs Judins.

Protokolē: Ieva Sarmule.

Darba kārtībā:
1. Likumprojekts "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14) pirms trešā lasījuma.
Atbildīgā – Juridiskā komisija
2. Likumprojekts "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) pirms trešā lasījuma.
Atbildīgā – Juridiskā komisija
3. Likumprojekts "Grozījums Krimināllikumā" (Nr. 1480/Lp14) pirms trešā lasījuma.
Atbildīgā – Juridiskā komisija
4. Likumprojekts "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1576/Lp14) pirms pirmā lasījuma.
Atbildīgā – Juridiskā komisija

1.
Likumprojekts "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14) pirms trešā lasījuma

A. Judins uzsāk Juridiskās komisijas (turpmāk – Komisija) sēdi, aicina izskatīt likumprojektu "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14), pirms trešā lasījuma. **A. Judins** informē, ka priekšlikumi likumprojektam nav iesniegti. Jautā Juridiskā biroja viedokli, vai ir kādi precizējumi.
I. Aizupe-Dzintare atbild, ka Juridiskajam birojam ir priekšlikumi pie likumprojekta "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14).
G. Kūtris aicina Tieslietu ministriju izvērtēt Krimināprocesa likuma terminoloģijas precizēšanas nepieciešamību, norādot uz regulas[1] un likuma definējumu atšķirību – attiecībā uz elektronisko pierādījumu definīciju, kā arī rīkojuma kā procesuāla dokumenta lietojumu, jo Krimināprocesa likums paredz lēmumu (gan par arestu, gan par apcietināšanu, u.c.).
A. Judins jautā G. Kūtrim, vai saistībā ar minēto būtu nepieciešami tūlītēji grozījumi.
G. Kūtris precizē, ka aicina Tieslietu ministriju šo jautājumu izvērtēt, izstrādājot turpmākos likumprojektus.
A. Judins jautā Tieslietu ministrijas viedokli.
K. Briedis informē, ka Tieslietu ministrija ir fiksējusi izteikto komentāru un šobrīd papildu viedokļa nav.
A. Judins atgādina, ka iepriekšējā sēdē[2] tika apspriesta divu likumprojektu iespējamā apvienošana, lūdzot Juridisko biroju skaidrot attiecīgo procedūru: sākumā ir atbalstāms katrs no likumprojektiem un tad pieņemams lēmums par likumprojektu apvienošanu.
A. Judins aicina balsot par pirmo likumprojektu "Grozījumi Krimināprocesa likumā"

[1] Regula (ES) 2023/1543 par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināprocesā un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc krimināprocesa
[2] *2026. gada 6. oktobra Juridiskās komisijas sēdē:*
https://titania.saeima.lv/livs/saeimasnotikumi.nsf/0/B396F893FF181E3BC2258E83002EE2BA?OpenDocument&prevCat=14\Juridisk%C4%81%20komisija

(Nr. 1476/Lp14) trešajā lasījumā.
Komisija balso par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14) trešajā lasījumā.
Balsojuma rezultāts:
— *par "9" (vienbalsīgi).*
Komisija nolemj atbalstīt likumprojektu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14) trešajā lasījumā.
Ziņotājs par likumprojektu – G. Kūtris.

2.
Likumprojekts "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) pirms trešā lasījuma.

A. Judins aicina izskatīt likumprojektu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) pirms trešā lasījuma. Informē, ka likumprojektam ir iesniegti pieci priekšlikumi.
Par tieslietu ministra Edvarda Smiltēna priekšlikumu Nr. 1
K. Briedis skaidro, ka priekšlikums precizē pirmajā un otrajā lasījumā atbalstīto Kriminālprocesa likuma 364.[2] panta otro daļu, nosakot gadījumus, kad arestēto mantu pēc personas lūguma nevar aizstāt ar finanšu līdzekļiem. Skaidro, ka likumprojekts līdztekus arestētās mantas pārvaldības institūtam Kriminālprocesa likumā paredz ieviest arī arestētās mantas aizstāšanas institūtu, un šāda iespējamība (pēc personas lūguma aizstājot arestēto mantu ar finanšu līdzekļiem) ir papildu tiesību aizsardzības mehānisms, nodrošinot personai iespēju paturēt arestēto mantu un vienlaikus izpildot Konfiskācijas direktīvas[3] mērķi saglabāt mantas vērtību, personai iemaksājot finanšu līdzekļus arestētās mantas vērtībā. Uzsver, ka, izstrādājot šo redakciju, nebija mērķis ierobežot gadījumu tvērumu, kad mantu nevar aizstāt ar finanšu līdzekļiem, tādēļ nepieciešams tehniski precizēt panta otrās daļas redakciju, nosakot gadījumus, kad šāda aizstāšana nav iespējama, norādot, ka tas atbilstu krimināltiesiskajai sistēmai un konfiskācijas regulējumam (papildinot ar saikli "vai", nosakot, ka ar finanšu līdzekļiem nevar aizstāt mantu, kas, iespējams, ir noziedzīgi iegūta, kā arī mantu, kas atdodama pēc piederības tās īpašniekam vai likumīgajam valdītājam).
A. Judins vērš uzmanību uz Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (turpmāk – arī LTRK) vēstuli[4] (tabulā priekšlikums nav iekļauts, tā kā LTRK nav priekšlikumu iesniegšanas subjekts), kurā aicināts izvērtēt šo normu, un jautā, vai LTRK pārstāvji vēlas izteikties.
J. Loze izsaka atbalstu Tieslietu ministrijas priekšlikumam, uzsverot, ka tas ir samērīgs, un lēmumu par arestētās mantas aizstāšanu pieņems procesa virzītājs, uzsverot, ka šāda iespēja ļautu saglabāt naudas līdzekļu vērtību un iesaistīt tos ekonomiskajā apritē, vienlaikus saglabājot arestu un nepieļaujot izvairīšanos no aresta izpildes.
A. Judins dod vārdu Juridiskā biroja pārstāvei.
I. Aizupe-Dzintare atbalsta Tieslietu ministrijas priekšlikumu, norādot uz diviem atšķirīgiem gadījumiem, kad arestēto mantu nevar aizstāt ar finanšu līdzekļiem: ja arestētā manta pēc būtības nav aizstājama, jo tā, iespējams, ir noziedzīgi iegūta, vai manta, iespējams, ir noziedzīgi iegūta, bet tā ir atdodama īpašniekam. Attiecībā uz LTRK priekšlikumu norāda, ka tas būtiski maina otrajā lasījumā atbalstīto Kriminālprocesa likuma 364.[2] panta redakciju. Izceļ divas būtiskākās atšķirības; kā uz pirmo norāda, ka priekšlikums paredz iespēju arestētos naudas līdzekļus aizstāt ar finanšu instrumentiem (atgādina, ka līdzīgs priekšlikums otrajā lasījumā netika atbalstīts). Norāda, ka par to var diskutēt nākotnē, paredzot procesuālo kārtību: nosakot iegādes kārtību, termiņu un aresta piemērošanas kārtību. Tāpat norāda, ka nav paredzēts konkrēts termiņš, bet lēmuma izpildes termiņu nosaka pats procesa virzītājs (norāda,

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 24. aprīļa direktīva (ES) 2024/1260 par aktīvu atgūšanu un konfiskāciju
[4] Skatīt vēstuli Likumprojektu reģistrā:
https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS14.nsf/0/5DED96038995C591C2258E97002005F2?OpenDocument

ka tas neatbilst Kriminālprocesa likuma normu tradicionālajai formulēšanai. Uzskata, ka šo ideju varētu izvērtēt turpmāk kādā no nākamajiem projektiem (nevis tagad trešajā lasījumā), jo tās īstenošanai nepieciešams izstrādāt precīzu procesuālo kārtību un tam nepieciešams papildu laiks.

G. Kūtris atbalsta Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras priekšlikumu, norādot, ka tas atbilst viņa iepriekš paustajai idejai un ir redakcionāli skaidrāks salīdzinājumā ar viņa piedāvāto redakciju. Uzsver: direktīvas prasību neesamība neliedz Latvijai paredzēt šādu regulējumu, tāpat norāda, ka gadījumos, kad speciālajā normā nav noteikts termiņš, kādā ir izskatāms pieteikums, piemērojams Kriminālprocesa likumā paredzētais vispārīgais septiņu dienu termiņš. Atzīmē, ka arī arestēto akciju pārvaldīšana notiek bez īpaši noteiktas procedūras. Uzsver, ka procesa virzītājs var atteikt lūgumu, ja tam nav pamata, un uzsver, ka Kriminālprocesa likumā ir pieļauts un atzīstams, ka var piemērot analoģijas principu (ievērojot analoģijas principu arī arestētās mantas aizstāšanā ar finanšu līdzekļiem).

A. Judins dod vārdu LTRK pārstāvim.

J. Loze aicina ņemt vērā, ka ilgstošā tiesvedībā arestētie naudas līdzekļi kontos zaudē savu vērtību, norādot, ka priekšlikums paredz iespēju pēc personas lūguma tos aizstāt, lēmumu atstājot procesa virzītāja kompetencē, bet, ja ir personas pamatots lūgums, kas atbilst arī procesa virzītāja viedoklim, LTRK ieskatā tas atrisina civiltiesiskās apgrozības aspektu arestētajiem naudas līdzekļiem, vienlaikus norāda, ka finanšu līdzekļi arī pēc aizstāšanas paliek arestēti. Tāpat skaidro, ka priekšlikums paredz, ka procesa virzītājs nosaka termiņu lēmuma izpildei, un vērtē piedāvājumu kā orientētu uz saprātīgu sadarbību starp procesa virzītāju un personu.

A. Judins norāda, ka par līdzīgu ideju jau tika diskutēts otrajā lasījumā, tādēļ apšauba šāda priekšlikuma virzīšanu trešajā lasījumā. Pievienojas viedoklim, ka Tieslietu ministrijai vajadzētu priekšlikumu rūpīgi izvērtēt un turpināt diskusiju. Kā jautājumu izceļ, vai šāds priekšlikums būtu virzāms trešajā lasījumā. Jautā, vai deputāti ierosina sagatavot Juridiskās komisijas priekšlikumu, ņemot vērā LTRK piedāvājumu.

G. Kūtris aicina izvērtēt Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras priekšlikumu un uzlabot tā redakciju, ja tiek atbalstīts Tieslietu ministrijas priekšlikums Nr. 1, tad precizēt otro daļu, par pamatu ņemot LTRK priekšlikumu.

A. Judins aicina lemt par LTRK priekšlikumu[5].

Komisija balso par LTRK priekšlikumu.

Balsojuma rezultāts:

— *par "3" (Gunārs Kūtris, Edmunds Teirumnieks, Vilis Sruoģis);*

— *pret "3" (Andrejs Judins, Liene Gātere, Linda Liepiņa);*

— *atturas "3" (Inese Kalniņa, Agnese Krasta, Andrejs Svilāns).*

Komisija neatbalsta LTRK priekšlikumu.

A. Judins sniedz skaidrojumu par savu balsojumu: nenoraida LTRK priekšlikumā ietverto ideju, taču vērš uzmanību, ka trešais lasījums nav piemērots jauna koncepta ietveršanai likumprojektā, aicina turpināt ar to darbu.

---

[5] https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS14.nsf/0/5DED96038995C591C2258E97002005F2?OpenDocument

"364.[2] pants. **Arestētās mantas aizstāšana pēc personas lūguma**

(1) Arestētās mantas īpašnieks vai likumīgais valdītājs var iesniegt lūgumu procesa virzītājam par arestētās mantas aizstāšanu ar naudas līdzekļiem vai arestēto naudas līdzekļu aizstāšanu ar finanšu instrumentiem.

(2) Arestētās mantas aizstāšanu nevar attiecināt uz tādu arestēto mantu, kas, iespējams, ir noziedzīgi iegūta manta un kas atdodama pēc piederības īpašniekam vai likumīgajam valdītājam.

(3) Jautājumu par mantas aizstāšanu izlemj rakstveida procesā, lēmumā nosakot termiņu lēmuma izpildei. Pēc arestētās mantas aizstāšanas lēmuma izpildes mantas arests ir spēkā attiecībā uz aizstāšanas rezultātā iegūtajiem naudas līdzekļiem vai finanšu instrumentiem. Aizstātās mantas vērtību nosaka pēc vērtības, kāda tai bija aresta uzlikšanas brīdī.

(4) Ja arestētā manta ir nodota pārvaldībā, procesa virzītājs informē pārvaldnieku par pieņemto lēmumu par arestētās mantas aizstāšanu. Šādā gadījumā, procesa virzītājs lēmumā par arestētās mantas aizstāšanu papildus izlemj vai aizstāšanas rezultātā iegūtā manta ir nododama pārvaldībā.

(5) Ja lēmums par arestētās mantas aizstāšanu noteiktajā termiņā netiek izpildīts, lēmums par arestētās mantas aizstāšanu zaudē spēku.

(6) Sūdzību par lēmumu noraidīt lūgumu par mantas aizstāšanu izskata uzraugošais prokurors, amatā augstāks prokurors vai augstāka līmeņa tiesas tiesnesis rakstveida procesā. Lēmums nav pārsūdzams.".

A. Judins aicina lemt par priekšlikumu Nr. 1. Jautā, vai kāds pieprasa balsojumu.
Balsojums netiek pieprasīts.
Komisija atbalsta tieslietu ministra Edvarda Smiltēna priekšlikumu Nr. 1.

Par Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 2
I. Aizupe-Dzintare skaidro, ka priekšlikums paredz precizēt pārejas noteikumu numerāciju: tā kā likumprojektā "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14) jau ir ietverts 94. pārejas noteikums, tad šajā likumprojektā nepieciešams precizēt pārejas noteikumu numerāciju (uz Nr. 95., 96., 97). Tāpat aicina 94. pārejas noteikuma noslēgumā vārdus "*līdz minēto normu spēkā stāšanās dienai*" aizstāt ar vārdiem "*līdz 2026. gada 30. novembrim*", ņemot vērā Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 5, kas paredz likuma spēkā stāšanos 2026. gada 1. decembrī.
A. Judins jautā Tieslietu ministrijas viedokli.
K. Briedis priekšlikumu atbalsta.
A. Judins jautā prokuratūras viedokli. Jautā, vai ir nepieciešams balsojums.
Balsojums netiek pieprasīts.
Komisija atbalsta Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 2.
Z. Meija vērš uzmanību uz nepieciešamību vēlreiz pārbaudīt pārejas noteikumu numerāciju, jo citos Krimināprocesa likuma grozījumos, kas stājas spēkā 2026. gada 28. oktobrī, jau paredzēti pārejas noteikumi Nr. 94., 95. un 96., attiecīgi tad šiem pārejas noteikumiem būtu jāmaina numerācija uz priekšu.
A. Judins aicina sekot līdzi Komisijas darbam un iebildumus izteikt laikus, jautā Juridiskā biroja viedokli.
I. Aizupe-Dzintare piekrīt prokuratūras pārstāves teiktajam, jo minētais likums ir izsludināts 2026. gada 14. oktobrī un stāsies spēkā 28. oktobrī, bet šis likumprojekts tiks izskatīts trešajā lasījumā 29. oktobra Saeimas sēdē, līdz ar to redaktori vēl mainīs numerāciju.
A. Judins atzinīgi vērtē prokuratūras pārstāves piezīmi.

Par tieslietu ministra Edvarda Smiltēna priekšlikumu Nr. 3
K. Briedis skaidro, ka priekšlikums paredz papildināt likumprojekta 94. pārejas noteikumu ar jaunu teikumu, kas paredz, ka: "*Nekustamos īpašumus, kuriem ir uzlikts arests un kas līdz grozījumu šā likuma 365. pantā spēkā stāšanās dienai bija nodoti glabāšanā pašvaldībai, turpina pārvaldīt pašvaldība, ja vien ar pašvaldību netiek noslēgta atsevišķa vienošanās par īpašuma nodošanu pārvaldībā pārvaldniekam*". Norāda, ka pašlaik saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1025 nekustamos īpašumus, kurus nav iespējams atstāt glabāšanā īpašniekam vai likumīgajam valdītājam, glabā pašvaldība, kuras teritorijā īpašums atrodas. Skaidro, ka saistībā ar jaunās pārvaldības kārtības ieviešanu un jauna pārvaldnieka noteikšanu nepieciešams pārejas noteikums, lai pašvaldību pārvaldībā esošie nekustamie īpašumi arī turpmāk paliktu pašvaldību pārvaldībā, savukārt jaunā pārvaldnieka rīcībā tiktu nodoti tikai tie nekustamie īpašumi, kuriem arests uzlikts pēc jaunās kārtības spēkā stāšanās, ar nosacījumu, ka pašvaldībai ir iespēja individuāli vienoties par atsevišķu īpašumu nodošanu pārvaldniekam. Uzsver, ka šāda kārtība ņem vērā Latvijas Pašvaldību savienības pausto viedokli par pašvaldībām neraksturīgo glabāšanas funkciju, no kuras pašvaldības laika gaitā būtu atbrīvojamas.
A. Judins jautā Juridiskā biroja viedokli.
I. Aizupe-Dzintare izsaka atbalstu priekšlikuma būtībai, taču aicina vārdus "līdz grozījumu šā likuma 365. pantā stāšanās dienai" aizstāt ar konkrētu datumu — *2026. gada 30. novembrim*, līdzīgi kā iepriekš atbalstītajā priekšlikumā.
A. Judins jautā prokuratūras viedokli.
Z. Meija atbalsta priekšlikumu par pārejas noteikumu, aicina ņemt vērā Juridiskā biroja ierosināto precizējumu.

A. Judins aicina lemt par priekšlikumu Nr. 3. Jautā, vai kāds pieprasa balsojumu.
Balsojums netiek pieprasīts.
D. Saleniece norāda, ka priekšlikums tiks atbalstīts daļēji un ietverts Juridiskās komisijas priekšlikumā, ņemot vērā Juridiskā biroja ierosināto precizējumu.
Komisija daļēji atbalsta tieslietu ministra Edvarda Smiltēna priekšlikumu Nr. 3, iekļauj to Juridiskās komisijas priekšlikumā.

Par Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 4
I. Aizupe-Dzintare skaidro, ka priekšlikums saistīts ar informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām ietverto punktu numerāciju: ņemot vērā, ka pašlaik numerācija beidzas ar 13. punktu, attiecīgajā likumprojektā nākamajam punktam jābūt numurētam ar 14. punktu. Vienlaikus norāda, ka pēc cita likumprojekta spēkā stāšanās 28. oktobrī, numerācija būs attiecīgi jāmaina [mainīs Saeimas redaktori], jo arī tajā paredzēts papildināt informatīvo atsauci.
A. Judins lūdz paust Tieslietu ministrijas viedokli par priekšlikumu.
K. Briedis norāda, ka Tieslietu ministrijai nav iebildumu.
G. Kūtris jautā, kāda ir priekšlikuma praktiskā nozīme, ja attiecīgā numerācija tehniski tiks mainīta.
I. Aizupe-Dzintare paskaidro, ka Juridiskais birojs ņem vērā pašlaik spēkā esošo normatīvo regulējumu, vienlaikus arī to, ka spēkā stāsies nākamais likumprojekts.
A. Judins norāda, ka procedūra paredz šādu rīcību, un aicina deputātus lemt par priekšlikuma atbalstīšanu.
A. Judins aicina lemt par priekšlikumu Nr. 4. Jautā, vai kāds pieprasa balsojumu.
Balsojums netiek pieprasīts.
Komisija atbalsta Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 4.

Par Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 5
I. Aizupe-Dzintare skaidro, ka Juridiskais birojs iesniedzis priekšlikumu, ņemot vērā ieceri abus Kriminālprocesa likuma grozījumu projektus apvienot vienā likumprojektā. Informē, ka apvienotajam likumprojektam tiek piedāvāts noteikt spēkā stāšanās datumu — 2026. gada 1. decembri, jo likumprojekts "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14), kurā paredzēts iekļaut likumprojektu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14), tiek virzīts pakotnē kopā ar vairākiem citiem likumprojektiem, kuriem jau atbalstīts tāds pats spēkā stāšanās datums – 2026. gada 1. decembris.
A. Judins aicina lemt par priekšlikumu Nr. 5. Jautā, vai kāds pieprasa balsojumu.
Balsojums netiek pieprasīts.
Komisija atbalsta Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 5.
A. Judins aicina lemt par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) trešajā lasījumā un virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē.
Komisija balso par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) trešajā lasījumā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē.
Balsojuma rezultāts:
— *par "9" (vienbalsīgi).*
Komisija atbalsta likumprojektu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) trešajā lasījumā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē..

Turpinājumā **A. Judins** aicina deputātus iepazīties ar sagatavoto abu likumprojektu apvienoto tabulu: likumprojekts "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14), kurā iekļauts likumprojekts "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14).
Aicina lemt balsojot par likumprojektu apvienošanu un virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē trešajā lasījumā.

Balsojuma rezultāts:

— par "9" (vienbalsīgi).

Komisija atbalsta likumprojekta "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1476/Lp14) apvienošanu ar likumprojektu "Grozījumi Krimināprocesa likumā" (Nr. 1483/Lp14) un virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē trešajā lasījumā.

Ziņotājs – G. Kūtris.

3.

Likumprojekts "Grozījums Krimināllikumā" (Nr. 1480/Lp14) pirms trešā lasījuma.

A. Judins aicina izskatīt likumprojektu "Grozījumi Krimināllikumā" (Nr. 1480), pirms trešā lasījuma. Informē, ka likumprojektam ir saņemti četri priekšlikumi, norādot, ka pirmie divi priekšlikumi pēc savas būtības ir saistīti ar vienu jautājumu, lai gan attiecas uz dažādiem 117. panta punktiem, piedāvā atšķirīgus risinājumus. Atsaucas uz diskusiju iepriekšējās sēdēs, diskutējot par femicīdu un kriminālatbildības pastiprināšanu gadījumos, kad noziedzīgais nodarījums izdarīts ar dzimumu saistīta motīva dēļ. Aicina vispirms diskutēt par priekšlikumiem Nr. 1 un Nr. 2, lai izvērtētu iespējamos risinājumus, ievērojot priekšlikumu iesniegšanas secību. Vispirms lūdz A. Krastu paust viedokli par priekšlikumu Nr. 1, pēc tam

Par deputātes Agneses Krastas priekšlikumu Nr. 1

Par deputāšu Lienes Gāteres, Jana Simanovskas priekšlikumu Nr. 2

A. Krasta atgādina, ka iepriekšējā Komisijas sēdē notika diskusija par sociālā naida tvērumu un bija ierosinājums papildināt normu ar tiešu norādi uz dzimumu kā atsevišķu kritēriju.

A. Krasta atgādina, ka ierosinājums iepriekšējā sēdē neguva atbalstu, tomēr aicina komisiju to atkārtoti izvērtēt un Krimināllikuma 117. panta 13. punktā atsevišķi izdalīt ar dzimumu saistītus motīvus.

A. Judins aicina L. Gāteri un J. Simanovsku paust viedokli par iesniegto priekšlikumu Nr. 2.

L. Gātere norāda, ka, turpinot diskusiju par sākotnēji iesniegto priekšlikumu attiecībā uz femicīdu, atgādina par kopsēdi ar Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisiju *[skatīt materiālus pie Komisijas 2026. gada 29. septembra darba kārtības Saeimas mājaslapā]*, kad tika uzklausīts Eiropas Padomes ekspertu grupas vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai un apkarošanai (GREVIO) ziņojums par Stambulas konvencijas ieviešanu Latvijā, vēršot uzmanību uz nepieciešamību Latvijā padziļināti analizēt ar vardarbību pret sievietēm saistītos jautājumus. **L. Gātere** skaidro, ka kopā ar deputāti J. Simanovsku iesniegusi priekšlikumu, kas paredz atbildību sievietes slepkavību, pirms kuras bijusi ilgstoša vai vairākkārtēja piespiedu kontrolējoša uzvedība, aicinot to atzīt par slepkavību pastiprinošos apstākļos un piemērot Krimināllikuma 117. pantā paredzēto atbildību — brīvības atņemšanu uz laiku no desmit līdz divdesmit gadiem vai mūža ieslodzījumu. Uzsver, ka šādos gadījumos slepkavība nav vērtējama kā vienreizējs vardarbības akts, jo pirms tās notikusi ilgstoša cietušās pakļaušana, izolēšana un iebiedēšana, kas raksturo kontroles galējo izpausmi. Norāda, ka šāds grozījums kalpotu par skaidru signālu tiesībaizsardzības iestādēm par piespiedu kontrolējošas uzvedības bīstamību kā augsta riska faktoru, kas var novest pie smagas vardarbības vai slepkavības, un, šādai uzvedībai atkārtojoties, nav pamata uzskatīt, ka konflikts atrisināsies pats no sevis. Pauž viedokli, ka ilgstoša kontrole, vajāšana, izolēšana un draudi prasa īpaši rūpīgu riska izvērtējumu un aktīvu valsts rīcību. Kā spilgtāko piemēru min Leona Rusiņa lietu, kurā Iveta Grāviņa gandrīz gadu tika terorizēta, izsekota, vajāta, šantažēta, pazemota un iebiedēta. **L. Gātere** norāda, ka šajā laikā emocionālā vardarbība tika vērsta arī pret cietušās ģimeni, radiem, kaimiņiem un kolēģiem divās darbavietās, izceļ, ka vardarbība notika pēc tam, kad cietusī pārtrauca attiecības ar šo vīrieti, kurš pret viņu bija fiziski vardarbīgs. **L. Gātere** uzsver, ka ilgstoša vajāšana, izsekošana, iebiedēšana, kontrole un vardarbība pēc attiecību izbeigšanas ir pazīmes, kas raksturo piespiedu kontrolējošu uzvedību. Norāda, ka dažkārt

persona ir informējusi valsts institūcijas iepriekš par apdraudējumu (kā tas bija minētajā lietā), tāpēc šajā gadījumā slepkavību nevar vērtēt atrauti no iepriekšējās vardarbības vēstures. **L. Gātere** tādējādi pamato nepieciešamību Krimināllikumā šādus gadījumus atzīt par kvalificētiem noziedzīgiem nodarījumiem, lai nodrošinātu sistemātisku to identificēšanu, uzskaiti un analīzi. Atgādina, ka GREVIO aicinājusi Latviju uzlabot ar vardarbību pret sievietēm saistīto datu apkopošanu un izpratni par vardarbības modeļiem, identificējot trūkumus un izvērtējot to cēloņus. Noslēgumā norāda, ka līdzīgu pieeju attīsta arī citas demokrātiskas Eiropas Savienības valstis, tāpat kā piemēru min arī Kanādu, kur piespiedu kontrolējoša uzvedība tiek atzīta par īpaši bīstamu vardarbības veidu, un ir ticis pilnveidots attiecīgais krimināltiesiskais regulējums. Uzsver, ka starptautiski pieaug izpratne par ilgstošas kontroles, vajāšanas un piespiedu pakļaušanas nozīmi vardarbības procesā, kas var noslēgties ar cietušās nogalināšanu.

A. Judins dod vārdu J. Simanovskai.

J. Simanovska pateicas L. Gāterei par priekšlikuma pamatojumu un norāda, ka ideja par šāda regulējuma iekļaušanu Krimināllikumā radusies arī diskusijās ar citu valstu parlamentu deputātiem, kuri strādā pie līdzīgiem jautājumiem. Norāda, ka jēdzieni "*femicīds*" vai "*feminicīds*" dažādās valstīs nav regulējumā nostiprināti un to izpratne daudziem nav skaidra, savukārt iesniegtais priekšlikums attiecas uz konkrētu pazīmju kopumu, kas raksturīgs šādiem noziegumiem. Atgādina, ka Leona Rusiņa lietā cietusī bija vērsusies arī pie tiesībsarga un aprakstījusi visus minētos apstākļus, kas liecināja par ilgstošu vajāšanu un kontroli, tomēr ne tiesībsargam, ne policijai, ne tiesai tolaik nebija pietiekamas izpratnes par šādas uzvedības kopuma iespējamo saistību ar slepkavības risku, ko secina arī no tiesībsarga atbildes. Uzskata, ka papildinošas normas iekļaušana Krimināllikumā pievērsīs tiesībaizsardzības iestāžu un tiesu uzmanību šādiem gadījumiem, veicinās to analīzi un īpašu uzskaiti, kā arī uzlabos sabiedrības izpratni par šāda veida vardarbību.

A. Judins pateicas A. Krastai, L. Gāterei un J. Simanovskai par iesniegtajiem priekšlikumiem un pauž gatavību atbalstīt abus priekšlikumus. Par priekšlikumu Nr. 1 atsaucas uz iepriekšējā sēdē diskusijā izskanējušo viedokli par nepieciešamību atsevišķi izcelt dzimumu kā pazīmi, lai mazinātu domstarpības [normas piemērošanā]. **A. Judins** norāda, ka priekšlikums Nr. 2 skaidri raksturo situācijas, kurās būtu pastiprināma kriminālatbildība, proti, raksturotas attiecības, kurās ir ilgstoša, vairākkārtēja piespiedu kontrolējoša uzvedība. Attiecībā uz femicīdu atgādina diskusiju, no kuras varēja secināt, ka nav izpratnes par femicīda jēdzienu, jo tas tika jaukts arī ar feminisma jēdzienu. No iesniegtā priekšlikuma secina, ka tajā ietvertā izpratne ir skaidra: tas attiecas uz toksiskām attiecībām, kā rezultātā cilvēks zaudē dzīvību. Uzskata, ka šādas pazīmes atsevišķa izdalīšana ir lietderīga, lai gan līdzīga situācija pēc būtības varētu būt ietverta arī vispārīgākā regulējumā. Kā piemēru min Krimināllikuma 117. panta 6. un 9. punktā paredzētās kvalificējošās pazīmes, kas atsevišķi izceļ slepkavību, kas saistīta ar laupīšanu, un slepkavību mantkārīgā nolūkā. Norāda, ka arī šajā gadījumā atsevišķa regulējuma izveide būtu pamatota, jo tā likumā skaidri norādītu uz apstākļiem, kuros kriminālatbildība pastiprināma. **A. Judins** norāda, ka ir svarīgi saglabāt otrajā lasījumā atbalstīto 13. punktu, vienlaikus tagad atbalstot arī 14. punktu, skaidri norādot, kādos gadījumos atbildība tiek pastiprināta. Aicina A. Krastu paust viedokli par priekšlikumu Nr. 2, ņemot vērā abu priekšlikumu savstarpējo saistību.

A. Krasta izsaka atbalstu priekšlikumam Nr. 2 par Krimināllikuma 117. panta papildināšanu ar 14. punktu, vienlaikus norāda, ka atbalstāms ir arī priekšlikums Nr. 1 ar piedāvāto 13. punkta redakciju, respektēs Komisijas lēmumu.

A. Judins uzsver, ka priekšlikums Nr. 2 neaizstāj priekšlikumu Nr. 1, kas paredz plašāku regulējumu attiecībā uz dzimumu, bet izceļ atsevišķu ar dzimumu saistītu situāciju, tādēļ abus priekšlikumus iespējams atbalstīt, jo tie nav savstarpēji izslēdzoši.

I. Kalniņa norāda, ka vēlas paust viedokli par priekšlikumu Nr. 1: tā redakcija ir korektāka un tajā ietvertā pazīme attiecībā uz dzimumu aptvertu arī attiecīgos vardarbības gadījumus.

A. Judins dod vārdu G. Kūtrim.
G. Kūtris norāda, ka pārmērīga kvalificējošo pazīmju sadrumstalotība Krimināllikumā apgrūtinātu izmeklētāju darbu, nosakot piemērojamo pantu un tā punktu. Atbalsta vispārīgu formulējumu, nevis kazuistisku regulējumu, kas vērsts uz vienu konkrētu situāciju, un uzsver, ka atsevišķu gadījumu izcelšana var novest pie citu līdzīgu gadījumu ignorēšanas, kas tiesību sistēmai nav labvēlīgi. Vērtējot priekšlikumu Nr. 2, **G. Kūtris** pauž bažas par atšķirīgu attieksmi pret personām atkarībā no dzimuma, tostarp par to, vai tā būtu slepkavība ar dzimumu saistīta motīva dēļ, ja cietušais ir vīrietis. Atbalsta priekšlikumu Nr. 1, uzskatot, ka tajā šis jautājums ietverts ar konkrētu formulējumu, kuru vērtē kā atbilstošu.
L. Gātere atbalsta arī priekšlikumu Nr. 1, tomēr uzskata, ka priekšlikums Nr. 2 ir konkrētāks, sniedzot skaidru signālu tiesībaizsardzības iestādēm, ka Latvijā vardarbība pret sievietēm ir problēma, uz ko norāda arī starptautiskās institūcijas. Atsaucas uz citu demokrātisku valstu pieredzi, pilnveidojot regulējumu līdzīgu gadījumu novēršanai, kas ir likuma grozījumu mērķis, skaidri norādot uz piespiedu kontrolējošu uzvedību kā augsta riska faktoru. Uzskata, ka tas ir iemesls, kādēļ tas būtu atsevišķi izdalāms, lai tiesībaizsardzības iestādes šos gadījumus ļoti rūpīgi vērtētu un analizētu, pievērstu uzmanību.
A. Judins dod vārdu G. Kūtrim jautājuma uzdošanai un tad - V. Sruoģim.
G. Kūtris jautā, kādi pētījumi pamato apgalvojumu par īpaši sliktu situāciju Latvijā saistībā ar sieviešu slepkavībām – ka slepkavība ir izdarīta tieši ar šādu motivāciju (nošķirot situācijas, kad slepkavība ir izdarīta alkohola reibumā, kad upuris ir sieviete).
A. Judins aicina L. Gāteri atbildēt uz jautājumu, pēc tam dodot vārdu V. Sruoģim.
L. Gātere norāda, ka iepriekšējās divās sēdēs, tostarp Juridiskās komisijas sēdē, kurā piedalījās arī Centra Marta pārstāves, tika sniegta informācija par situāciju Latvijā. Atsaucas arī uz GREVIO ekspertu ziņojumu par Stambulas konvenciju, kurā bija norādīti Latvijā veicamie uzdevumi, un norāda, ka informāciju par attiecīgajiem datiem varētu sniegt Labklājības ministrija.
V. Sruoģis norāda, ka no praktiskā viedokļa priekšlikumos ietvertās idejas ir atbalstāmas, tomēr pauž bažas par priekšlikumu Nr. 2, uzsverot, ka Latvijā šādu slepkavību nav tik daudz un ka līdzīgos apstākļos var tikt nogalināts arī bērns vai vīrietis, tādēļ jautā, kāpēc sievietes slepkavība būtu izdalāma atsevišķā kategorijā, un vai tādējādi netiktu radīta atšķirīga attieksme pret citiem līdzīgos apstākļos nogalinātiem cilvēkiem. **V. Sruoģis** norāda, ka savā advokāta praksē ir saskāries ar daudziem vardarbības gadījumiem, tostarp izvarošanas lietām, taču nav pieredzējis slepkavību gadījumus, kuros būtu bijuši priekšlikumā minētie apstākļi. Tāpēc **V. Sruoģis** apšauba, vai viena gadījuma dēļ būtu nepieciešams izdarīt grozījumus Krimināllikumā.
A. Judins dod vārdu J. Simanovskai.
J. Simanovska skaidro, ka minētais konkrētais gadījums izvēlēts kā raksturīgs piemērs, taču uzsver, ka tas nav vienīgais šāda veida gadījums. Norāda, ka par piespiedu kontrolējošu uzvedību un tās saistību ar slepkavībām ir plaši pieejama zinātniskā literatūra, kas apliecina šāda vardarbības mehānisma pastāvēšanu. **J. Simanovska** norāda, ka, salīdzinot Latvijas datus ar citām Eiropas valstīm, Latvija atrodas starp valstīm ar augstu sieviešu slepkavību rādītāju, īpaši gadījumos, kad slepkavību izdara partneris. Norāda, ka šādas slepkavības nereti ievada iepriekšēja piespiedu kontrolējoša uzvedība.
J. Simanovska skaidro, ka pašlaik nav iespējams precīzi noteikt, cik sieviešu Latvijā nogalinātas šādas uzvedības dēļ, jo attiecīga analīze nav tikusi veikta, tāpēc **J. Simanovskas** ieskatā grozījumi Krimināllikumā ļautu šādus gadījumus sistemātiski uzskaitīt un precīzāk novērtēt. Atsaucas arī uz starptautisko praksi, kas liecina, ka šāda veida vardarbība ir izplatīta.
V. Sruoģis papildina, ka pirms grozījumu izdarīšanas Krimināllikumā būtu lietderīgi vispirms izpētīt tieši Latvijas praksi, noskaidrojot šādu gadījumu skaitu un izvērtējot grozījumu nepieciešamību. Uzsver, ka Latvijā vardarbības apkarošana krimināltiesiskajā jomā norit veiksmīgi, un efektīvi darbojas arī civilprocesuālā kārtībā paredzētais pagaidu aizsardzības

pret vardarbību mehānisms. Uzsver, ka par tiesas lēmumu pārkāpšanu personas tiek sauktas pie krimināatbildības, tostarp tām tiek piemērots apcietinājums un reāla brīvības atņemšana.
V. Sruoģis atkārtoti norāda, ka savā praksē nav dzirdējis, ka šādi gadījumi būtu bieži.
A. Judins norāda par atbildības pastiprināšanu attiecībā uz gadījumiem, kad noslepkavots ir vīrietis vai bērns - tas ir vērtējams, ņemot vērā Krimināllikuma 117. panta 13. punktā otrajā lasījumā atbalstīto redakciju un A. Krastas piedāvāto priekšlikumu, kurā paredzēts ņemt vērā ar dzimumu saistītus motīvus. Tāpat atgādina, ka Krimināllikuma 117. panta 12. punktā jau paredzēta pastiprināta atbildība par nepilngadīgā slepkavību, tādējādi arī šis gadījums ir izcelts. **A. Judins** uzsver, ka sieviešu izdalīšana attiecīgajā regulējumā nenozīmē, ka tiek ignorēti gadījumi, kad noziedzīgs nodarījums ir izdarīts pret vīrieti, jo Krimināllikumā ir paredzēti arī citi atbildību pastiprinoši apstākļi. Norāda, ka, vērtējot vardarbības statistiku Latvijā, sievietes no vardarbības cieš biežāk un visbiežāk to veic vīrieši, lai gan pastāv arī citi gadījumi. **A. Judins** atgādina, ka Stambulas konvencija aizsargā arī vīriešus, kuri cieš no vardarbības, un uzsver, ka starptautiskie dokumenti būtībā ir vērsti uz ikvienas personas tiesību aizsardzību pret vardarbību.
A. Judins aicina atgriezties pie izskatāmajiem priekšlikumiem un lūdz Juridiskā biroja pārstāvi paust viedokli par priekšlikumiem.
I. Aizupe - Dzintare norāda, ka Krimināllikuma 117. panta 13. un 14. punkts pēc būtības ir atšķirīgi jautājumi. Attiecībā uz 13. punktu skaidro, ka sociālā naida jēdziens jau aptver arī ar dzimumu saistītus motīvus, un tas izriet no Krimināllikuma 150. panta, turklāt Krimināllikuma 48. pantā (kas definē pastiprinošos apstākļus) paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis formulēts atbilstoši otrajā lasījumā atbalstītajai 117. panta 13. punkta redakcijai. Norāda, ka, mainot šo formulējumu, varētu rasties neskaidrības normas izpratnē un piemērošanā, tostarp iespēja to interpretēt tādējādi, ka pastiprinošais apstāklis [sociālais naids] neietver ar dzimumu saistītus motīvus, tādēļ iesaka saglabāt otrajā lasījumā atbalstīto redakciju, kas saskan ar pārējām Krimināllikuma normām.
Attiecībā uz 14. punktu **I. Aizupe-Dzintare** norāda, ka priekšlikumā netiek paredzēts femicīds, bet sievietes slepkavība ar specifiskiem motīviem vai apstākļiem. Uzsver, ka Stambulas konvencija[6] un vardarbības direktīva[7] aizsargā jebkuru cilvēku, ne tikai sievieti, un norāda, ka Krimināllikums līdz šim ir veidots dzimumneitrāli. Par 14. punktā paredzētajiem apstākļiem norāda, ka ilgstoša vai vairākkārtēja piespiedu kontrolējoša uzvedība var būt attiecināta pret jebkuru personu, ne tikai uz sievieti**. I. Aizupe- Dzintare** atzīst, ka šādi gadījumi biežāk skar sievietes, bet nav izslēgts, ka šādas situācijas ir attiecināmas pret jebkuru citu personu. Norāda, ka Juridiskā biroja ieskatā Komisija 14. punktu var veidot, par pamatu ņemot Krimināllikuma 48. panta 7. punktā noteikto atbildību pastiprinošo apstākli — *noziedzīgs nodarījums izdarīts pret personu, izmantojot tās dienesta, materiālo vai citādu atkarību*. Uzsver, ka šis formulējums ir daudz plašāks, proti, kontrolējoša piespiedu uzvedība ir viena no pazīmēm, kā izpaužas šāda atkarība (kādā veidā materiālā vai cita veida atkarība tiek realizēta), tādēļ jautājumu būtu lietderīgi vērtēt plašāk.
G. Kūtris norāda, ka viņa pirmais apsvērums sakrīt ar Juridiskā biroja paustajiem argumentiem par priekšlikumu Nr. 2, proti, kvalificējošajā pazīmē būtu lietojams vārds "persona", nevis "sieviete". Tāpat **G. Kūtris** aicina ņemt vērā arī dabas un cilvēces attīstības aspektus, uzsverot, ka vīrieši visā pasaulē, tostarp Latvijā, izdara vairāk noziedzīgu nodarījumu nekā sievietes, piemin atšķirīgo sieviešu un vīriešu ieslodzījuma vietu skaitu Latvijā, norādot, ka šīs atšķirības saistāmas ar cilvēka attīstības īpatnībām, tāpēc aicina neizcelt, ka vīrieši Latvijā būtu noziedzīgāki nekā citās valstīs.
Saistībā ar priekšlikumu Nr. 1 **I. P. Suseja** atgādina Tieslietu ministrija iepriekšējās Komisijas

[6] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:22023A0602%2801%29
[7] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu

sēdēs jau pausto viedokli, ka sociālā naida jēdziens aptver arī noziedzīgus nodarījumus, kas vērsti pret personu dzimuma dēļ. Par precīzāku uzskata sākotnēji piedāvāto priekšlikumu, jo dzimuma motīva atsevišķa izdalīšana var radīt iespaidu, ka tas neietilpst sociālā naida jēdzienā, kā arī var radīt neskaidrības Krimināllikuma 48. panta piemērošanā. Ja nepieciešams īpaši uzsvērt dzimuma motīvu, iesaka lietot formulējumu "*sociālā naida, tai skaitā dzimuma dēļ*", tādējādi norādot, ka dzimuma motīvs jau ir ietverts sociālā naida terminā. Attiecībā uz priekšlikumu Nr. 2 **I. P. Suseja** pievienojas Juridiskā biroja paustajiem apsvērumiem, norādot uz iespējamo problemātiku saistībā ar ilgstošas vai vairākkārtējas piespiedu kontrolējošas uzvedības pierādīšanas aspektiem, atzīstot, ka Krimināllikuma 48. pantā minēto pastāvīgo intīmo attiecību pierādīšana varētu būt vieglāka. **I. P. Suseja** piekrīt, ka priekšlikums paredz izdalīt atsevišķu gadījumu, nevis *femicīdu* kopumā.

A. Judins dod vārdu L. Gāterei.

Saistībā ar minēto, ka Krimināllikums ir dzimumneitrāls, **L. Gātere** uzsver, ka, sabiedrībai attīstoties, arī normatīvajam regulējumam jāatspoguļo sabiedrībā pastāvošās vērtības (piemin arī nesenos grozījumus, kas paredz noteikt, ka dzīvnieki nav lietas, bet ir justspējīgas būtnes). Norāda, ka arvien vairāk valstu politikas plānošanas dokumentos, tostarp arī likumos (krimināllikumos), paredz regulējumu, kas ņem vērā ilgstošu vai atkārtotu vardarbību pirms slepkavības (attiecībā uz sievietēm), šādus nodarījumus apzīmējot ar jēdzienu "femicīds". Saistībā ar Kanādas pieredzi pieļauj, ka likumdevējam rūpēja, lai šādu slepkavību būtu pēc iespējas mazāk. Atsaucas uz Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) un EUROSTAT (Eiropas Savienības Statistikas biroja) datiem, saskaņā ar kuriem 2023. gadā Eiropas Savienībā sievietēm risks tikt nogalinātām no partnera vai ģimenes locekļa puses bija gandrīz divreiz lielāks nekā vīriešiem. Atsaucas uz Komisijā saņemto informāciju, kas apliecina paaugstināto risku attiecībā uz sievietēm Latvijā, kā arī iepriekšējā sēdē uzklausīto biedrības Centrs MARTA pārstāvju sniegto informāciju, ka sievietes nereti nogalina savus varmākas, aizstāvoties pret vardarbību. Uzsver, ka Latvijai ir nepieciešams modernizēt Krimināllikuma regulējumu, un aicina atbalstīt piedāvāto redakciju, kurā, ņemot vērā iepriekšējās diskusijas, novērstas terminoloģiskas neskaidrības (izslēdzot svešvārdu lietojumu), lai normu būtu vieglāk izprast un piemērot tiesībaizsardzības iestādēm un citiem piemērotājiem.

A. Judins aicina diskusijā fokusēties uz juridiskajiem jautājumiem, norādot, ka slepkavības kaitīgums un smagums netiek apšaubīts, pievērš uzmanību Krimināllikuma 48. pantā paredzētajiem atbildību pastiprinošajiem apstākļiem. Tāpat vērš uzmanību, ka Krimināllikumā ir citos pantos attiecībā uz naida noziegumiem, vienlaikus 48. pantā naids ir noteikts kā atbildību pastiprinošs apstāklis, tāpēc pauž viedokli, ka līdzīgs regulējums nav pretrunīgs, un aicina izvērtēt iespēju precizēt priekšlikumu Nr. 1.

A. Krasta norāda, ka, ņemot vērā Juridiskā biroja un Tieslietu ministrijas paustās bažas par normas piemērošanu un izpratni, piedāvā izstrādāt Juridiskās komisijas priekšlikumu Tieslietu ministrijas ierosinātajā redakcijā, paredzot papildināt redakciju ar formulējumu "*sociālā naida, tai skaitā ar dzimumu saistītu motīvu dēļ"*.

U. Zemzars piekrīt Juridiskā biroja un Tieslietu ministrijas argumentiem. Skaidro, ka saistībā ar Krimināllikuma 48. panta 14. punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli tas atšķirsies, ja atsevišķi tiks izdalīts ar dzimumu saistīts motīvs Krimināllikuma 117. pantā, kā rezultātā varētu rasties sistēmiska interpretācija ar argumentiem, ka sociālais naids neietvers ar dzimumu saistītu motīvu, tāpēc atbalsta, ka tiktu izstrādāts Komisijas priekšlikums ar formulējumu [sociālā naida], "*tai skaitā dzimuma motīvu dēļ*". Par priekšlikumu Nr. 2 piekrīt, ka Krimināllikums tradicionāli ir dzimumneitrāls, norādot, ka atsevišķi ir izdalīti vienīgi noziedzīgi nodarījumi pret sievieti grūtniecības stāvoklī. Tāpat attiecībā uz Kanādas regulējumu skaidro, ka tas attiecas uz cietušo personu kopumā, tāpēc ierosina otrajā priekšlikumā formulējumu "noslepkavota sieviete" aizstāt ar "noslepkavota persona" vai "noslepkavots cietušais", tādējādi aptverot ikvienu cietušo.

A. Judins aicina Komisiju pieņemt lēmumus par priekšlikumiem un izvairīties no atkārtotas

jau apspriesto jautājumu izskatīšanas.
L. Gātere papildina, ka Kanādas likumā attiecīgajā normā tiek skaidri minēta sieviete: *"against a female person"*.
A. Judins aicina balsot par priekšlikumu, atsaucoties uz priekšlikuma Nr. 1 autores A. Krastas aicinājumu veidot Komisijas priekšlikumu, dod vārdu A. Krastai redakcijas formulēšanai.
A. Krasta aicina izveidot Juridiskās komisijas priekšlikumu Krimināllikuma 117. panta 13. punktu šādā redakcijā: "*tā izdarīta rasistisku, nacionālu, etnisku, reliģisku motīvu vai sociālā naida, tai skaitā dzimuma dēļ".*
"Papildināt 117. pantu ar 13. punktu šādā redakcijā:
"13) tā izdarīta rasistisku, nacionālu, etnisku vai reliģisku motīvu vai sociālā naida, tai skaitā dzimuma dēļ.""
A. Judins aicina balsot par Juridiskās komisijas priekšlikuma izveidi A. Krastas ierosinātajā redakcijā.
Komisija balso par Juridiskās komisijas priekšlikumu A. Krastas ierosinātajā redakcijā.
Balsojuma rezultāts:
— *par "9" (vienbalsīgi).*
Komisija atbalsta Juridiskās komisijas priekšlikumu, deputātes A. Krastas priekšlikums tiek atbalstīts daļēji - iekļaujot to Komisijas priekšlikumā.
A. Judins aicina balsot par deputāšu Lienes Gāteres, Jana Simanovskas priekšlikumu Nr. 2.
Komisija balso par deputāšu Lienes Gāteres, Jana Simanovskas priekšlikumu Nr. 2.
Balsojuma rezultāts:
— *par "3" (Liene Gātere, Agnese Krasta, Andrejs Judins);*
— *pret "4" (Linda Liepiņa, Andrejs Svilāns, Gunārs Kūtris, Vilis Sruoģis);*
— *atturas "2" (Inese Kalniņa, Edmunds Teirumnieks).*
Komisija neatbalsta deputāšu Lienes Gāteres, Jana Simanovskas priekšlikumu Nr. 2.
A. Judins dod vārdu A. Krastai.
A. Krasta norāda, ka diskusijā izskanējis viedoklis par nepieciešamību saglabāt Krimināllikuma dzimumneitrālo pieeju, tāpēc piedāvā izveidot Juridiskās komisijas priekšlikumu, priekšlikumā Nr. 2 vārdu "sieviete" aizstājot ar vārdu "cietušais" vai "persona", ņemot vērā arī pārējo attiecīgā panta punktu formulējumu.
A. Judins precizē, ka tiek piedāvāts izveidot Juridiskās komisijas priekšlikumu, aizstājot vārdu "sieviete" ar vārdu "persona", un aicina balsot par iespējamo Juridiskās komisijas priekšlikumu.
Komisija balso par iespējamo Juridiskās komisijas priekšlikumu A. Krastas ierosinātajā redakcijā.
Balsojuma rezultāts:
— *par "3" (Liene Gātere, Agnese Krasta, Andrejs Judins);*
— *pret "3" (Vilis Sruoģis, Linda Liepiņa, Gunārs Kūtris);*
— *atturas "3" (Inese Kalniņa, Edmunds Teirumnieks, Andrejs Svilāns).*
Komisija neatbalsta iespējamo Juridiskās komisijas priekšlikumu.

Par Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 3
I. Aizupe-Dzintare skaidro, ka priekšlikums ir apsvērumu formā, aicinot atkārtoti izvērtēt otrajā lasījumā atbalstīto Krimināllikuma 230. panta pirmās daļas sankciju, proti, diskutēt par iespējamo sankcijas palielināšanu. Skaidro, ka pašlaik par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikuma 230. panta pirmās daļas sankcijā tiek paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz trīs gadiem, savukārt, palielinot maksimālo sodu līdz četriem gadiem, nodarījuma klasifikācija mainītos no mazāk smaga uz smagu noziedzīgu nodarījumu. Skaidro, ka, izvērtējot Krimināllikumā paredzētās sankcijas par līdzīgiem nodarījumiem pret cilvēku, redzams, ka pamatā maksimālais brīvības atņemšanas sods ir divi vai trīs gadi, tāpēc, ņemot vērā nepieciešamību saglabāt sankciju savstarpējo samērīgumu, aicina izvērtēt iespēju

saglabāt pašreizējo likumā paredzēto sankciju (trīs gadu maksimālo brīvības atņemšanas sodu).
A. Judins aicina Tieslietu ministriju sniegt viedokli.
I. P. Suseja informē, ka, izstrādājot priekšlikumu par Krimināllikuma 230. pantu, Tieslietu ministrija ņēmusi vērā darba grupā ar praktiķiem apspriesto un norādītos cietsirdīgas izturēšanās gadījumus, kuros nodarījumiem ir smagas sekas, kā arī spīdzināšanas un seksuāla rakstura darbības. Tāpat norāda, ka tika ņemts vērā arī deputātu sākotnēji iesniegtais priekšlikums, kurā paredzēts brīvības atņemšanas sods līdz četriem gadiem, tāpēc Tieslietu ministrija aicina saglabāt iesniegto redakciju, vienlaikus norādot, ka šis lēmums ir politiskās izšķiršanās jautājums.
A. Judins jautā U. Zemzara viedokli.
U. Zemzars apstiprina, ka priekšlikumu par sankciju pastiprināšanu izteikuši prokuratūras praktiķi un prokurori, kuri specializējas lietās par noziedzīgiem nodarījumiem pret dzīvniekiem. Norāda, ka, salīdzinot ar noziedzīgiem nodarījumiem pret cilvēku, jāņem vērā atšķirības nodarījumu smaguma pakāpēs un attiecīgajās sankcijās, savukārt attiecībā uz dzīvniekiem paredzēts viens vispārīgs pants, norādot, ka vienlaikus saglabāta iespēja par mazāk smagiem gadījumiem piemērot vieglāku sodu vai probācijas uzraudzību, un tas ir vērtēšanas ziņā, bet sankcijai jānodrošina iespēja smagākos gadījumos piemērot bargāku sodu.
G. Kūtris uzsver, ka krimināltiesību sistēmas pilnveidošanā jāievēro sodu samērīguma princips un jāizvairās no atsevišķu sankciju palielināšanas, balstoties tikai uz konkrētā brīža iespaidiem. Norāda, ka cilvēka dzīvības un veselības vērtēšana zemāk par dzīvnieka dzīvību un veselību radītu nesamērīgu vērtību skalu. Vērš uzmanību, ka Krimināllikuma 230. panta otrajā daļā par būtiskiem kaitējumiem (tostarp gadījumiem, ja ir iestājusies jau dzīvnieka nāve) jau paredzēta bargāka atbildība — brīvības atņemšana uz pieciem vai sešiem gadiem, tāpēc aicina atbalstīt Juridiskā biroja priekšlikumu un saglabāt panta pirmajā daļā pašreizējo trīs gadu maksimālo brīvības atņemšanas sodu.
A. Judins norāda, ka G. Kūtra priekšlikums ir atbalstīt Juridiskā biroja priekšlikumu, veidojot Juridiskās komisijas priekšlikumu, pārskatot sankciju – paredzēt maksimālo brīvības atņemšanas sodu – trīs gadus.
G. Kūtris apstiprina, ka atbalsta trīs gadu maksimālā brīvības atņemšanas soda saglabāšanu spēkā esošajā redakcijā.
A. Judins piekrīt U. Zemzara paustajam un uzsver, ka priekšlikums neparedz minimālās sankcijas noteikšanu, turklāt par attiecīgo nodarījumu ir paredzēti arī ar brīvības atņemšanu nesaistīti sodi, kā arī likumprojektā tiek ieviesta jauna kvalificējoša pazīme – dzīvnieku seksuāla izmantošana. Vērtējot iespējamo sodu samērīgumu, **A. Judins** aicina ņemt vērā arī Krimināllikuma XV nodaļā paredzēto regulējumu par seksuālo vardarbību, vienlaikus atzīst, ka nodarījumi pret dzīvniekiem nav pielīdzināmi cilvēka izvarošanai, bet tiek paredzēta jaunu noziedzīgu nodarījumu grupa. Norāda, ka konkrēto sodu nosaka tiesa, izvērtējot lietas apstākļus, savukārt sankcija pauž likumdevēja attieksmi pret nodarījumu. **A. Judins** nepiekrīt maksimālā soda samazināšanai no četriem gadiem uz trim gadiem. Atgādina, ka sākotnēji bija iecerēts atsevišķs pants, bet otrajā lasījumā nolemts regulējumu iekļaut esošajā pantā.
A. Judina ieskatā nav pamata atkārtoti apspriest soda samazināšanu vai atbalstīt priekšlikumu veidot attiecīgu komisijas priekšlikumu. Aicina izteikties G. Kūtri.
G. Kūtris precizē, ka otrajā lasījumā atbalstītajā redakcijā seksuāla rakstura darbības ar dzīvnieku ir paredzētas Krimināllikuma 230. panta otrajā daļā, kur noteikta brīvības atņemšana līdz pieciem gadiem, bet pašreizējais priekšlikums attiecas tikai uz panta pirmās daļas sankciju.
A. Judins pieņem precizējumu un norāda, ka, izskatot priekšlikumu, jāvērtē panta pirmās daļas sankcija un ierosinājums saglabāt līdzšinējo regulējumu. Aicina balsot par Juridiskās komisijas priekšlikuma izveidi, nosakot sankciju, kāda tā ir spēkā esošajā redakcijā.
G. Kūtris skaidro, ka ierosinājums paredz Krimināllikuma 230. panta pirmajā daļā vārdus

"līdz četriem gadiem" aizstāt ar vārdiem "līdz trim gadiem", saglabājot līdzšinējo maksimālo brīvības atņemšanas sodu.
A. Judins aicina balsot par iespējamo Juridiskās komisijas priekšlikumu.
Balsojuma rezultāts:
— *par "4" (Vilis Sruoģis, Linda Liepiņa, Andrejs Svilāns, Gunārs Kūtris);*
— *pret "5" (Liene Gātere, Agnese Krasta, Andrejs Judins, Inese Kalniņa, Edmunds Teirumnieks).*
Komisija neatbalsta iespējamo Juridiskās komisijas priekšlikumu.
A. Judins norāda, ka otrajā lasījumā atbalstītā redakcija paredz jaunu kvalificējošu pazīmi — seksuāla rakstura darbības ar fizisku saskari ar dzīvnieku — un par to nosaka brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz četriem gadiem.

Par Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 4
I. Aizupe-Dzintare skaidro, ka otrajā lasījumā atbalstītie grozījumi Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredz dispozīcijā vārdu "nelikumīgu" aizstāt ar vārdu "ļaunprātīgu", kas nozīmē, ka atsevišķas darbības ar nelikumīgu maksāšanas līdzekļu izmantošanu tiek dekriminalizētas, tāpēc nepieciešams pārejas regulējums. Skaidro, ka priekšlikums paredz, ka grozījums Krimināllikuma 193. pantā neattiecas uz personām, kuras līdz šo grozījumu spēkā stāšanās dienai ir notiesātas vai kurām sods noteikts ar prokurora priekšrakstu atbilstoši Krimināllikuma 193. panta otrajai daļai, proti, spēkā stājušies nolēmumi netiktu pārskatīti, bet grozījums tiktu piemērots no tā spēkā stāšanās dienas uz priekšu.
A. Judins jautā Tieslietu ministrijas viedokli.
I. P. Suseja norāda, ka Tieslietu ministrija atbalsta priekšlikumu.
Komisija atbalsta Juridiskā biroja priekšlikumu Nr. 4.
A. Judins aicina lemt par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Krimināllikumā" (Nr. 1480/Lp14) un tā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē trešajā lasījumā.
Komisija balso par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Krimināllikumā"" (Nr. 1480/Lp14) un tā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē trešajā lasījumā.
Balsojuma rezultāts:
— *par "9" (vienbalsīgi).*
Komisija atbalsta likumprojektu "Grozījumi Krimināllikumā" (Nr. 1480/Lp14) un tā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē trešajā lasījumā.
Ziņotājs par likumprojektu – E. Teirumnieks.

4.
Likumprojekts "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1576/Lp14) pirms pirmā lasījuma.

A. Judins aicina skatīt likumprojektu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1576/Lp14) pirms pirmā lasījuma. Aicina ziņot par likumprojektu.
M. Šmiteite informē, ka likumprojekts izstrādāts, lai nodrošinātu Latvijas kriminālprocesuālā regulējuma atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tiesvedības nodošanu krimināllietās[8], ko Eiropas Savienībā sāks piemērot no 2027. gada 1. februāra. Skaidro, ka Regula paredz vienotus noteikumus kriminālprocesu nodošanai starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, lai pārrobežu krimināllietās izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu veiktu tā dalībvalsts, kura konkrētajos apstākļos to var nodrošināt vispiemērotāk un visefektīvāk. Norāda, ka, lai gan regula ir tieši piemērojama, Latvijas tiesību aktos nepieciešams skaidri noteikt kompetentās iestādes, kuras pieņem, nosūta un saņem kriminālprocesa nodošanas pieprasījumus, kā arī šo pieprasījumu virzības kārtību un procesuālās garantijas personām, uz

[8] *Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 27. novembra regula (ES) 2024/3011 par tiesvedības nodošanu krimināllietās*

kurām attiecas attiecīgie lēmumi. Skaidro, ka likumprojekts saglabā līdzšinējo Kriminālprocesa likuma sistēmu, papildinot to ar regulas praktiskai piemērošanai nepieciešamajiem mehānismiem, skaidri nošķirot sadarbību ar tām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kurām jaunā regula ir saistoša, no sadarbības ar Dāniju un valstīm ārpus Eiropas Savienības. Skaidro, ka attiecībā uz šīm valstīm arī turpmāk piemēros līdzšinējo kārtību, tostarp starptautiskās konvencijas un savstarpējās atzīšanas principu. Kā vienu no būtiskākajiem jaunumiem izceļ, ka likumprojekts precizē kompetento un centrālo iestāžu pienākumu sadalījumu, nosakot iestādes, kuras darbojas kā centrālās iestādes administratīvajai pārsūtīšanai un saņemšanai, kā arī – kuras ir tiesīgas lemt par kriminālprocesa pārņemšanu Latvijā vai Latvijā uzsākta kriminālprocesa nodošanu citai dalībvalstij. Norāda, ka pirmstiesas procesā nozīmīga loma saglabājas Ģenerālprokuratūrai, savukārt iztiesāšanas stadijā — Tieslietu ministrijai, bet lēmumu pieņemšanas kompetence tiek sasaistīta ar konkrēto kriminālprocesa stadiju un attiecīgās izmeklēšanas iestādes, prokuratūras vai tiesas kompetenci. Informē, ka tiek papildinātas procesā iesaistīto personu tiesības: aizdomās turētajiem, apsūdzētajiem un cietušajiem būs iespēja iesniegt kompetentajai iestādei lūgumu par kriminālprocesa nodošanu citai Eiropas Savienības dalībvalstij, un kompetentajai iestādei būs pienākums informēt šīs personas par nodomu izdot kriminālprocesa nodošanas pieprasījumu un nodrošināt tām iespēju paust viedokli. Skaidro, ka tiek ieviests tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kad Latvija piekrīt pārņemt citā dalībvalstī uzsāktu kriminālprocesu, un cietušais, aizdomās turētais varēs šo lēmumu pārsūdzēt, un sūdzību rakstveida procesā izskatīs tiesnesis, tādējādi līdzsvarojot pārrobežu sadarbības efektivitāti ar procesuālo tiesību aizsardzību un tiesas kontroli. Noslēgumā norāda, ka likumprojekts neveido pilnīgi jaunu kriminālprocesu nodošanas sistēmu, bet pilnveido jau esošo kārtību, iekļaujot tajā jauno Eiropas Savienības regulējumu, precizējot institūciju kompetenci un paredzot nepieciešamās procesuālās garantijas. Aicina atbalstīt likumprojektu.

A. Judins jautā Juridiskā biroja viedokli.

I. Aizupe-Dzintare informē, ka Juridiskajam birojam nav konceptuālu iebildumu pret likumprojektu, taču ir atsevišķas tehniskas nianses saistībā ar kompetento un centrālo iestāžu regulējumu. Norāda, ka minētos jautājumus iespējams atrisināt sadarbībā ar Tieslietu ministriju līdz otrajam lasījumam.

A. Judins jautā, vai kāds vēlas paust viedokli par likumprojektu.

G. Kūtris atsaucas uz Tieslietu ministrijas pārstāves noslēgumā teikto, ka konceptuālu izmaiņu nebūs, norādot, ka aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem jau pašlaik ir tiesības iesniegt jebkuru lūgumu, un kompetentās iestādes tāpat ir noteiktas, pieļauj, ka likumprojekts galvenokārt nodrošina Eiropas Savienības regulējuma prasību izpildi.

A. Judins aicina lemt par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1576/Lp14) un tā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē pirmajā lasījumā.

Komisija balso par atbalstu likumprojektam "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1576/Lp14) un tā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē pirmajā lasījumā.

Balsojuma rezultāts:

— *par "9" (vienbalsīgi).*

Komisija atbalsta likumprojektu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" (Nr. 1576/Lp14) un tā virzīšanu izskatīšanai Saeimas sēdē pirmajā lasījumā.

Ziņotājs par likumprojektu – G. Kūtris.

A. Judins aicina lemt par priekšlikumu termiņu.

I. P. Suseja norāda, ka Tieslietu ministrija nesniegs priekšlikumus, aicina paredzēt divu nedēļu priekšlikumu iesniegšanas termiņu.

A. Judins atgādina, ka priekšlikumu iesniegšanas termiņš ir procedurāls jautājums, un, ņemot vērā, ka šajā Saeimā darbs ar likumprojektu netiks pabeigts, tas tiks turpināts nākamajā Saeimā. **A. Judins** pieļauj, ka varētu noteikt piecu dienu priekšlikumu iesniegšanas termiņu, tāpēc aicina neparedzēt priekšlikumu iesniegšanai datumu, kas ir tālāks par 2026. gada

2. novembri.
Priekšlikumu iesniegšanas termiņš – 2026. gada 2. novembris.
A. Judins sēdi slēdz plkst. 11. 22.

Komisijas priekšsēdētājs	(paraksts*)	Andrejs Judins
Komisijas sekretārs	(paraksts*)	Andrejs Svilāns

* Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu